

Het invoeren van resistentie varroamijten uit Zuid-Europa

A. de Ruijter, Ambrosiushoeve

Na de bijeenkomst van de 'Arbeitsgemeinschaft von Bieneninstituten' in Bonn, ontving ik van Prof. N. Koeniger een kopie van onderstaande waarschuwing die hij geschreven had voor de Duitse imkersorganisaties. Hij vroeg mij of het wenselijk is ook de Nederlandse imkers te waarschuwen tegen het invoeren van resistente varroamijten uit Zuid-Europese landen. Het lijkt mij een belangrijk punt om dit feit in overweging te nemen bij de import van bijen.

Dr. N. Milani heeft aangetoond dat er in Noord-Italië resistentie van mijten tegen enkele bestrijdingsmiddelen is ontstaan. Ondanks het feit dat de imkers Apistan volgens voorschrift gebruikten, is er op veel plaatsen aanzienlijke sterfte van bijenvolken door de varroamijt voorgekomen. Volgens Milani worden de varroamijten in Noord-Italië niet meer gedood door behandeling van de volken met een dosis Fluvinalinaat die honderd keer groter is dan die in Oostenrijk (Lunz) gebruikt wordt. Verder werd aangetoond dat de Noord-Italiaanse mijten ook een verhoogde weerstand vertonen tegen Flumethrin, de actieve stof in Bayvarol strips. Volgens Milani ontstonden deze resistente mijten voor het eerst in Zuid-Italië doordat de imkers daar niet-effectieve bestrijdingsmiddelen (waaronder Klartan) gebruikten. Vooral door het reizen werden de resistente mijten vanuit het Zuiden naar andere delen van Italië overgebracht. In Spanje zouden ook al resistente varroamijten voorkomen. Vanwege het gevaar dat resistente mijten verder verspreid worden waarschuwt Koeniger de Duitse imkers voor het importeren van bijenvolken uit Italië en andere Zuid-Europese landen, vooral ook omdat voor exporteren van volken, maar ook bij het verzenden van koninginnen, vaak Apistan gebruikt wordt. Omdat niet duidelijk is hoe ver de resistente mijten zich inmiddels verspreid hebben, zou ik hier aan willen toevoegen dat het verstandig is om uiterst voorzichtig te zijn met import van bijen waarop zich varroamijten kunnen bevinden, ongeacht het land van herkomst.

93% lezers vinden Bijen 'voldoende tot zeer goed'

Joop Beetsma

Samen met Anna Kuijpers, studente van de Hogeschool voor Economie en Management te Utrecht, heeft de redactie een enquête voorbereid over de inhoud, de leesbaarheid en de opmaak van Bijen. Het doel van de enquête was om een goede indruk te krijgen van de mening van de lezers over deze drie aspecten. Doordat, ondanks de vakantieperiode, zoveel lezers hebben gereageerd, hebben wij een betrouwbaar resultaat verkregen. De redactie dankt hierbij alle inzenders van het enquêteformulier.

Het enquêteformulier werd in juli 1994 verzonden. Van de 884 verzonden enquêteformulieren, die verzonden werden aan elke negende lezer van de verzendlijst van BIJEN, werden er 344 (38,9 %) terugontvangen. Het bleek dat 88,7 % van de lezers het gehele blad of een groot gedeelte daarvan leest.

De best-gelezen rubrieken zijn:

Van imker tot imker

De lezer schrijft en het hoofdartikel.

De slechtst-gelezen rubrieken zijn:

Het stripverhaal

het Verenigingsnieuws en de Regio-activiteiten.

Het aantal nummers dat per jaar verschijnt wordt door 77,9% van de lezers goed gevonden, 3,2% zou liever 12 nummers ontvangen en 18,9% koos voor één nummer per twee maanden of per kwartaal.

De algemene indruk van het blad wordt door 93,2% voldoende tot zeer goed gevonden; 68,4 % vindt het blad goed en slechts één lezer vindt het blad slecht. Over de vormgeving is 98,5% tevreden en 1,5% vindt de pagina te klein.

Het aantal pagina's wordt goed gevonden (84,1%). Over de papierkwaliteit is 90,3% tevreden; 9,7% ziet liever kringlooppapier of minder glanzend papier.